

Publicerad 2013-04-18 19:57 av Ericafika

Tillbakablick

Det stinker starkt av urin och andra människors vardag. Av andras egon och jakt på överlevnad.

Och här sitter jag med min egen.

Med vackra, slanka ben och röda läppar som jag önskar att någon längtade efter just nu. Nu när hörlurarna tar mig tillbaka till ett svunnet äventyr, mer än bara överlevnad, men ändå fyllt av vardag och självupptagenhet. Sluter ögonen och faller ned på ditt vardagsrumsgolv, tillika sovrum-, köks- och matsalsgolv. På knarrigt trä och med sommarens sista hälsning genom fönstret. Finner mig raklång på golvet, blundandes som du har bett mig om, men oförmögen att sluta ögonen tillräckligt av rädsla för att missa stunden. Men du vill mista mig i dina egna toner och vi faller tillsammans. Sida vid sida i tjugo kvadrat och två egons enkla vardag.

Och det är en gåva. Att ha ett äventyr bakom toner och känslor bakom ord. Det är en gåva att kunna blunda och vara den enda som kan blunda och se dig så som jag såg dig då. Det, den rösten, den stunden och den känslan kan ingenting ta ifrån mig. Ingen urindoft i världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ericafika med Poeter.se id #43843 innehar upphovsrätten